

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Ziua Restaureției

Se împlinesc, în 8 Iunie, 6 ani de când Adunarea Națională a României, într-o însuflețire ce nu se poate prinde în slove, a proclamat pe Prințul Carol de Rege al României sub numele de Carol al II-lea.

Suntem în preajma sărbătoririi acelei zile. Se mișcă țara, răscolită de amintirea acelei zile mărețe. Tineret mult va merge la București, preregimentari și străjeri, ca icoana României de mâne să defileze prin fața Maestășii Sale.

Acum, în timpul pregătirilor de plecare, văzând preregimentarii ce fac marșuri în pas cadențat, cu mâști împotriva gazelor otrăvitoare, gândul îmi fuge spre ziua aceea de veșnică pomenire 8 Iunie 1930, când în fața unui aparat de radio ascultam cuvântarea pe care M. Sa Regele a ținut-o în fața Adunării Naționale, când a fost proclamat Domnitor. Purta pe aripile nevăzute ale văzduhului, cuvintele Sale păreau vrăjite. Și două lucruri îmi amintesc că mi-s-au tipărit mai bine în minte din cele auzite. Spunea Maiestatea Sa, cu multă credință în glas, că fără unirea tuturor nu vom putea apare în fața celor ce ne pismuesc ca o putere mare, și că va crește pe „scumpul Său fiu, cu toată iubirea, în sentimentele ce au ilustrat pe strămoșii lui: dragostea nesfârșită de țară“.

Un adevărat program de muncă, de îndepărtări frumoase. Astăzi vedem pe Al-teța Sa Prințșorul Mihai colindând văile și munții, căutând locurile unde zace îngropată, o învingere, o suferință, un colț din sbuciumatul trecut al neamului românesc. În acele locuri, își adăpă sufletul de adevărată dragoste de țară, pentruca mâne, când va fi în fruntea acestui brav popor, cu feciorii cărui acum joacă în horă, să fie în frunte și în ce privește dragostea de țară.

Dar, prin creșterea ce voia să o dea fiului Său, Maiestatea Sa urmărea creșterea întregului tineret românesc. De aceea avem organizațiile acelea frumoase de tineri, cari oglindesc într'un chip cum nu se poate mai lămurit viitorul de mâne al țării.

Creșterea tineretului însă trebuie să meargă mână în mână cu cealaltă parte a programului amintit: unirea tuturor, pe care punea Maiestatea Sa mare pref. Trebuie să privim lucrurile în față și să spunem că în această direcție nu s'a făcut aproape nimic. Aici e datoria noastră, a tuturor, a unuia fiecăruia, să lase dintr'ale sale, pentru binele obștesc, căci numai așa putem ajunge la unirea aceea care ne

O nouă nedreptate

Nu-ți vine a crede ochilor, când citești cele întâmplate de curând în orașul nemuritorului Ștefan cel Mare Voevodul de pe vremuri al Moldovei, în Suceava Bucovinei.

Aveau în Suceava Bucovinei Rutenii, cari se țin acuma de Episcopia gr. catolică unită cu Roma a Maramureșului, o biserică veche, numită „Invierea Domnului“ și lângă ea o casă parohială.

În ziua de 19 Mai a anului acestuia Ministerul Cultelor dela București cu ordinul Nr. 74.181/1936 poruncește Prefecturii județului să ia în stăpânire această biserică, dimpreună cu toate construcțiile și îmbunătățirile aflate pe acel teren, și să o predea Mitropoliei ortodoxe, iară celor peste o mie de Ruteni gr. cat. ale cărora a fost biserica le dă voie să-și procure, pe banii lor, o „casă de rugăciune“ unde le va ajuta Dumnezeu.

După câteva zile, la 23 Mai, se prezintă la preotul rutean unit de acolo prefectul, primarul și polițaiul orașului, întovărășiți de un preot ortodox și în calitate de reprezentanți ai Comisiunii Monumentelor Istorice, cer biserica dela preot, care însă nu vrea să le-o predea. Apoi intră cu puterea, scriu un proces verbal de preluare a bisericii, obiectele aflate în biserică însă le predau preotului, și apoi, ziua următoare, în 24 Mai, o târnosesc din nou, ca și când ar fi fost spurcată prin preotul și credincioșii uniți.

Acestea sunt faptele, așa cum s'au petrecut.

Dăm acuma scrisoarea de protestare a Preasfințitului Dr. Alexandru Rusu episcopul unit al Maramureșului îndreptată către Directorul ziarului „România Nouă“

va arăta puternici în fața lumii, mai ales în ochii acelor cari ne pismuesc.

În zilele de sărbătorire, trebuie să ne gândim la toate nădejdiile cari le-am legat de ziua pe care o sărbătorim, și la toate gândurile bune ce le-am luat atunci. Să vedem ce-am îndeplinit, căci acesta e adevăratul înțeles al sărbătoririlor.

din Cluj și publicată în Nr. 117, anul IV., pag. 4, de duminică 31 Mai 1934, al aceluia ziar:

„Onorată Redacție, Aici transpunem copia unui ordin al Ministerului Cultelor, prin care credincioșii Noștri ruteni din Suceava (Bucovina) se despoaie, cu o trăsătură de peană, de singurul lor lăcaș de închinare, o biserică în adevăr istorică — căci este o ctitorie domnească din 1550 — pe care au folosit-o pe temeiul legal, neconturbați până acum de nimeni, peste un veac și jumătate.

Li-se ia această biserică în folosul ortodoxiei, care mai are acolo vre o 5—6 biserici. Li-se ia fără a încunoștința măcar pe Chiriarhul în drept și în chip fraudulos, introducându-se în ea — cu ocazia răpirii întâmplată la 23 Mai c. — prefect, primar, poliția și un preot ortodox — sub pretextul unei delegații a Comisiunii monumentelor istorice. Li-se ia, ca din codru, împreună cu locuința parohială, deși aceasta este numai după 1800, deci nu-i ctitorie domnească. Și li-se ia — culmea batjocurii — fără a li-se îmbia măcar ceva în schimb, cu îndrumarea neroniană, că pot să-și facă, dacă vreau, alta. Și culmea nerușinării: a doua zi, în 24 Mai c. ortodoxia a sfințit biserica pentru sine.

Am protestat, firește, telegrafic, la Culte, Președinție, cerând în numele dreptății și a legalității (se împotrivesc Legea Cultelor și Concordatul) ca imediat să se revină asupra ordinului ilegal și neomenos, pentruca cei aproape o mie de credincioși ai Noștri să poată reîntra în ea de Sf. Rusalii. Am cerut firește și înalta protecție a Majestății Sale, precum și intervenția diplomatică a Nunțiaturii.

De nicăiri încă nici un răspuns și nu știm ce va urma. După cum nu știm ce alte biserici vor veni după asta la rând.

De aceea am socotit ar fi necesar să Vă informăm de urgență, spre a putea lua în cauză atitudinea ce veți crede de bine.

Baia-Mare, la 27 Maiu 1936.

ss. Dr. Alexandru Rusu
Episcopul Maramureșului

Nouă, cari cunoaștem pe Domnul Ministru Dr. C. Angelescu, nu ne vine a crede că Domnia Sa, după ce i-s'a arătat nedreptatea făcută, să nu revină asupra acestui ordin și să nu aducă la cale ceea ce a greșit.

D. Sa a spus, în repeșite rânduri, că prețuște foarte mult biserica română unită și că-i cunoaște marile vrednicii. Cuvine-se deci ca, după ce se va convinge de nedreptatea făcută, să arete că știe într'adevăr să o prețuiască și nu o va neîndreptăți.

Nedreptăți mari ni-s'au făcut multe și în repeșite rânduri, nu însă de către Domnul Ministru Dr. C. Angelescu. Am dori foarte mult să nu ne înșelăm în credința noastră că va reveni.

„Ziua Astrei“ la Blaj

A doua zi de Rusali (1 Iunie), s'a sărbătorit la Blaj „ziua Astrei“. În sala de gimnastică a liceului de băieți, s'a desfășurat următorul program:

1. „Imnul Regal“ cântat de corul Școlii Normale de băieți. 2. Cuvânt de deschidere rostit de *II. Sa Dr. Victor Macaveiu*, vicar capitular. 3. „Imnul Astrei“ cântat de corul Academiei de Teologie. 4. Cuvântarea dlui *Al. Lupeanu-Melln*, președintele Desp. Blaj al „Astrei“. 5. „Cuvântul“ de *Al. Vlahuță*, declamat de *Aurel Jldov*, student teolog și 6. *Cătălina*, cor mixt cântat de corul Școlii Normale de băieți. Punctele de cor au fost dirijate de d. prof. *C. Cherebeștu*.

Credința împrumutată a soților de căsătorie

Soții de căsătorie, și-au jurat, când s'au cununat, credință nefășărită unul față de altul, până la sfârșitul vieții. Să se țină deci de acest jurământ!

Vai și amar de soții cari se înșală împrumutat, ori dintre cari și numai unul a apucat pe calea cea largă a păcatului.

Unora ca acestora le sună cavântul Domnului: „*Dară eu vă zic vouă că tot celce se uită la muiere, ca să o poștească, iată a curvit cu ea în inima sa*“ (Matei 5, 28). Iară sf. apostol Pavel o spune limpede în epistola sa către Efeseni: „*Căci aceasta să o știți că tot curvarul sau necuratul... nu are moștenire întru împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu*“ (5, 5). Tot același lucru îl spune și Colosenilor: „*Pentru aceea omorâți mădulările voastre cele de pe pământ, curvia, necurăția... care este slujire idolilor*“ (3, 5) și Tesalonicenilor: „*Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, ca să vă feriți de curvie*“ (4, 3) și Evreilor: „*Cinstită să fie căsătoria întru toate și patul nespurcat: căci pe curvari și pe preacurvari îi va judeca Dumnezeu*“ (13, 4).

Se înțelege dela sine că lumea modernă altfel se gândește în privința aceasta. Soții de căsătorie din astăzi, în loc să se cinstească unii pe alții și în loc să-și păzească patul nespurcat, merg la toate cinematografele, teatrele și localurile de pe-

trekere, în cari se laudă curvia și se preamărește preacurvia; citesc tot felul de cărți, romane, nuvele, reviste și gazete necuviincioase și destrăbălate și articole scrise anume ca să-i destrăbăleze cei slabi de credință; citesc atâtea glume și descrieri spurcate și privesc atâtea chipuri și desene necuviincioase încât, dacă ești om cinstit, roșești și numai gândindu-te la ele; cazi prietenii cât mai spurcate, mai scandaloase și mai nerușinate. și se făloșesc cu destrăbălarea lor.

Soților moderni le sună cuvintele sf. apostol Iacob: „*Preacurvarilor și preacurvelor, au nu știți că prietenia lumii acesteia vrăjmașă este lui Dumnezeu?*“ (4, 4).

Jidovii cei vechi pe curvari îi ucideau cu pietri, Romanii le ardeau de viu pe vergurele vestale dacă se greșeau cumva, iară Germanii cei vechi îi omorau cu săgețile. Astăzi cei mai mulți scriitori prin descrierea curviilor și a preacurviilor câștigă cetitori pentru romanele și nuvele lor slabe dar atât de porcoase, iară revistele umoristice se întrec în a arăta goliciunile trupurilor femeiești și bărbătești.

E greu în lumea de astăzi, atât de plină de noroiul preacurviei și a curviei să scapi tu, soț de căsătorie ori soție nepetată. Recunosc și eu. Însă nu căzând asemenea fluturilor de noapte lumina, prin mejdia acelor păcate! Adu-ți aminte că Dumnezeu vede și în întunec și-ți cunoaște inima și rărunchii ca și creștinii. Nici un gând spurcat, oricât de ascuns și fi el, nu rămâne nedescoperit în fața lui Dumnezeu, iară, la judecata din urmă chiar în fața lumii întregi.

Să zică deci și ei, asemenea regelui Franței, Ludovic cel sfânt, când își privea învelul de logodnă: „*Afară de această dragoste nu cunosc alta*“. Iară când diavolul străcură în suflet vreun gând necurat, o vreo poftă spurcată, mergă la preot și spondească-se numai decât și apoi împărtășească-se, și vor scăpa de ele.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Onu Iancului

Treizeci de ani din viață și-o postată de pământ, cât ția patru județe, mă despart de Onu Iancului, care la o veselie, dintr'un cuvânt de glumă, era, cât pe-acți să-mi mănânce pământul.

Lovise, nebunul, chiar pe la Sf. Nicolae, când se opriseră musturile din fiert, taman cincizeci de ani în cap. Și cum era cel mai iustărit gospodar în sat și purta cu multă cinste slujba de crâșnie, ba-și mai făcea pomână și cu mine de-mi mai strângea și brușul de salar de pe la oamenii puși la repartiție, mă luasem eu binele pe lângă el, încapsiind chiar o prietenie bună între noi. Mi-adue aminte, cum ne-am strâns frunțașii satului, dela părințele, până la Ion elopotarul, ca să-i gratulăm lui Onu Iancului și să-i dorim mulți și fericiți ani, înainte. Părințele Mihăilă, un cântăreț cum nu i-se găsea pereche pe acele locuri, înjghebase cu noi, cei mai desghetați, un mic cor, cu care am cântat mai multe cântări obișnuite pe atunci: *Deșteaptă-te Române*, *Oștile stau față'n față*, *Cânt'o mierlă primă plduri și altele*.

Onu Iancului era mândru de cinstea ce i-o făceam, mai mult ca de cei cincizeci de

ani ai veții. Ne îndemna la besutură și mâncare, ca la ale noastre busate. La început beam vinul cu pâharele, pe gustate, că avea Oau un vin din coasta Ruacului, mai tare ca spiritul. După ce ne obișnuirăm cu asprimea vinului și lui Oau i-se urcase dragostea în cap, ne îndemna să închinăm cu niște ulecele de pământ, cam de câte-o literă, una.

Pe când se sobori Turnul Babilonului între noi, nimerise și Mihuț, ciobanul, cu fluierul de sireș fermecat sub șerpar. Acesta mirosea izul beuturii mai avan ca un lup flămând urmele turmei. Nu se putea înșiripa vre-o gustare, fără să nu-i dea și el bună ziua. Lumea, de bine, de rău, îl primea, îl ospăta în rând cu ceilalți oaspeți.

El încă îi mulțamea cu câte-o doină de jale, plângătoare, de eurgău lacrimile și sfârșitor din icoane, sau cu câte-o bătută, învărtită, de-i radeau ochii și bătrânului Sf. Nicolae. Avea însă acest cioban un păcat, tras, cine știe dela care strămoș, că de cum i-se urca beutura în copac, batjocorea pe toată lumea. Noi, cari îi cunoașteam maravul, și mai știam și părtagul lui Onu Iancului, care nu suferea să-l calce sumva pe osbiurile de găină, eram îngrijorați. Și de ce te temi, nu te trece. Numai ce auzim pe nesocotitul de Mihuț, pe când își ștergea sudorile de pe frunte, eu întregă mânașă cămeșii: „*ce, asta-i via? Asta-i liur*“... Poate, ar fi îndrugat el mai multe, dacă nu se trezea în mâinile lui Oau, care,

distr'o înieptătură de căine turbat, îl prinse de sânul cămeșii, trimițându-l să facă mâna înaintea ușii. De aci până'a uliță, nu s'a oprit mult Mihuț. L-a ajutat Oau, cu câte-o înghioltătură de pământ, de sughița Mihuț să-și pomenească oirava.

Aici e rândul să vă spun, că Onu Iancului era o asemilă de om, cât o clais de țigă și avea o putere de bou, nu de cei moșnăci să-i bagi într'o țeșheră, ci ca unul, de a se cu cornele răsucite în trei ocolitură. Mânie era — să te ferescă Dumnezeu — de poraire sălbatică, soră cu nebunia. Mai avea o vorbă, care pe noi, care nu avusem noroc să ne naștem într'un sat cu el, ne dureau mult. Ori cui, nu era distr'un sat cu el, îi spunea cât în glumă, cât într'adins: „*venetio*“.

— „*Mă, veneticule, moșu'i-men o împătat paru' aici, și nu moșu' tău*“... Asta-i vorba de toate zilele. Așa i-a strigat și Mihuț, când i-a ajutat să treacă pragul porii aproape eu năzul în pământ.

Așa mi-a strigat mie, când i-am porocit „*locul cu soasa de aur*“; așa părintelui căsători îi găsea vre-o crânciță în purtarea de crâșnie. Așa i-a strigat solgăbirăului căsătorii care voia să-i taie o cale de căzap peste pragul moștenit dela părinți.

— „*Vei primi despăgubire pentru că încercă omul legii, să-l cumițească*“.

— „*Să le-o dai veneticilor, domnule căsătoriu. Io nu mă favorizez odată cu căsătorii*“.

Aducă-și aminte că o căsătorie odată încheiată în regulă nu se mai poate desfășura nici odată, nici odată. Statul recunoaște divorțul, biserica noastră însă nu, decât despărțirea de pat și de masă, fără de a se putea însă căsători vreodată soții despărțiți, atâta vreme cât trăiește celalalt.

Căsătoriile de probă cari se practică în Banat sunt așadar grozăvile cele mai mari, iar părinții cari se învoiesc la o astfel de curvie a copiilor proprii nu sunt vrednici decât de gheena iadului și de disprețul nostru al tuturor. Te miri, cum se și pot învoi o seamă de părinți la astfel de blăstămășii.

Căsătoria trebuie să rămână, cece a voit Isus, cea mai sfântă legătură dintre bărbat și femeie, iar divorțul o grozăvie, o ruptură a duor inimi deolaltă, un blăstăm al lui Dumnezeu, o nenorocire pentru amândoi soții divorțați și o jale pentru copiii ruși dela sânul de tată ori de mamă.

„Oricine-și va lăsa muierea și va lua alta, precurvește cu ea. Și muierea, de-și va lăsa bărbatul, și se va mărita după altul, precurvește“ (Marcu 10, 11—12).

Ceice astfel se gândesc, nu vor păcătui nici odată, nici cu gândul, nici cu pofta, nici cu ochii, nici cu urechile, nici prin vorbă ori atingere și cu atât mai puțin cu fapta. Iar dacă totuși ar cădea cumva, se vor și ridica, fiindcă harul Domnului, revărsat prin sfânta taină a căsătoriei în sufletele lor, lucrează într'una, numai să-l știe redobândi prin sf. taină a pocăinții și a împărtășaniei.

Părintele Iuliu

Introducere de preot unit la Iași.
In ziua de 17 Maiu s. c., a fost introdus în parohia nou înființată din Iași, părintele Aurel Bungărdeanu, de către părintele Dr. Vasile Attenie, protopopul unit al Bucureștilor. Slujba a fost oficiată de amintitul părinte, în concelebrare cu părintele Chira. Pentru credincioșii din Iași, și pentru noi toți, această zi de 17 Maiu, când s'a înființat o parohie nouă pe pământ moldovenesc, înseamnă un prilej de deosebită bucurie. Dumnezeu va ajuta ca părintele Bungărdeanu, fost misionar în America, un harul slujitor al altarului de zeci de ani de zile, să fie mai pe sus de năcazurile și împrejurările în cari a fost așezat ca să lucreze. — Noua parohie se ține de protopopiatul Bucureștilor.

Aici moșii mei au implântat parul întâi și nu veneticii, și de-o venit cu țâgăhilele'n spate...
Nouă, ne creștea inima când îl vedeam pe Onu atât de dărz și-i iertam toate câte ni le zicea și făcea.

Petreceră s'a sfârșit mai curând și mai bine decât ne așteptam. După cele întâmplare, s'au trezit oamenii, de par'că le-ar fi luat cineva beția cu mâna, așa că fiecare era cu ochii la pălăria și căciula lui; gata de-ași pierde urma.

Cei dintâi am fost eu eu părintele. Onu ne-a mulțumit frumos pentru cinstea ce i-am făcut și, ca să nu se strice șeful, îndemnă lumea să mai rămână:

— „Mai rămâneți, voi,ăștia, esri ați implântat parul întâi... Lăsați, să se ducă veneticii“.

Sărmanu Onu Iacului. Așa înțelegea și pe toți, cari nu erau născuți sub cerul satului lui. Mult aș da, să-l pot auzi astăzi pe Onu Iacului: „Lăsați să se ducă veneticii!“

Petrea Dascălul

Din Șercaia

Desvelirea monumentului eroilor români

În 21 Maiu s'a desvelit, în curtea bisericii greco-catolice române din localitate, monumentul eroilor români din Șercaia și a celor morți în comuna Șercaia în anul 1916. S'a servit, de către părintele Valeriu Crișan, după terminarea sfintei liturgii, un parastas pentru eroi și s'a făcut stințirea apei, asistând în această solemnitate autoritățile civile și militare din comună. După stropirea monumentului cu apă sfințită a luat cuvântul mai întâi părintele Valeriu Crișan, care a vorbit despre luptele de emancipare politică și națională, purtate de Români în decursul veacurilor și în decursul războiului din anii 1914—1918. A amintit apoi despre preotul Petru Langa din localitate, care a murit în internare în comuna Füleș, județul Sopron, Ungaria. Apoi a amintit despre învățătorul Gheorghe Vlad care a fost împușcat în curtea casei lui în 1916, de către armata ungurească, ce era în retragere. Aceeași soartă a avut-o, tot în 1916, bătrânul Ion Pavel Prună, om în starea de 81 ani, care a fost împușcat pe stradă de armata ungurească, iar locuitorul Miron Langa a fost omorât în hala din București, de pe cheul gârlei de o bombă aruncată din avion, în 1916, de Germani. În ziua de 21 August 1916, prima patrulă românească intrată în târgușorul nostru, a fost atrasă în cursă de către un sas, care le-a spus, că este în apropiere o patrulă ungurească și i-a îndemnat să se ascundă în biserica Sașilor. Acesta i-a denunțat apoi armatei ungurești, care i-a măcelărit chiar în biserică. Iată și numele acestor eroi: din regimentul 2 vânători: Gheorghe Bunde, Ioan Dianu, Anghel Dumitru, Marin Dușu și Ioan Moise, iar din regimentul 6 vânători: Gheorghe Albu și Ioan Glista. Lângă acest monument sunt îngropați apoi caporalul Avram Constantin și soldatul Marin Militaru, ambii din batalionul 2 pioneri, români morți în 9 Septembrie 1916, în urma rănilor primite în luptele dela Hălmeș. Numele tuturor acestora sunt scrise pe monument, precum și alor alți 23 români din localitate, morți pe diferite fronturi în decursul războiului mondial. Cu această ocazie părintele Valeriu Crișan a desaprobat lupta ce au dus-o conlocuitorii noștri sași în ultimii ani împotriva zidirei unei școli de stat în localitate, deși nici un sas n'a contribuit cu nici un leu pentru ridicarea acestor edificii școlare, căci s'a vândut materialul lemnos de pe un teritoriu de pădure, iar statul în 1930 pentru această jertfă, a dat comunei un teritoriu de pădure de 350 jugăre cu pământ cu tot, din pădurile statului.

Di judecător-șef Petre Bastarabescu a vorbit despre jertfa de sânge a celor 7 soldați români, omorâți prin trădare în biserica Sașilor și a adus omagii în numele societății culturale „Astra“, acestor eroi români din România Veche și eroilor români din Ardeal.

D. Tănăsache Taric, primpretorul plasei Șercaia, a vorbit în numele administrației românești, exprimând în același timp mulțumite părintelui Valeriu Crișan, prin a cărui stăruință de ani de zile, s'a ridicat acest monument,

care va perpetua de aici înainte jertfele eroice aduse de acești martiri ai neamului românesc.

D. Gheorghe Predescu, șeful ocolului silvic Șercaia, a vorbit despre jertfele aduse în decursul războiului mondial de către armata română și în deosebi despre jertfa armatei din județul Mureș, care a luptat în 1916 în țara Făgărașului.

D. Septimiu Tunsoiu învățător a vorbit în numele școlii și a tinerimei premilitare, căreia îi aduce ca pildă a iubirii de patrie, jertfa de sânge adusă de acești eroi, precum și de eroii tuturor veacurilor, cari au murit pentru înlăptuirea idealului național.

Corul școlii primare de stat, de sub conducerea d. inv. Septimiu Tunsoiu, a executat mai multe cântec, iar 9 elevi au declamat diferite poezii patriotice întru amintirea eroilor români.

S'au depus pe monument cumuni de jerbe de flori din partea Societății Culturale „Astra“, și din partea școlii primare de stat, precum și a altor societăți culturale românești.

Solemnitatea a luat sfârșit la ora 12^{1/2}, cu defilarea tinerilor premilitari, aparținători subcentrului Șercaia.

Marș premilitar pilduitor

Centrul Pegătirei Premilitare Aiud, de sub comanda dlui căpitan în rezervă Gr. Ursu și Emil Chescheș comandantul subcentrului P. P. Aiud, cu ocazia zilei eroilor din acest an — 21 Maiu — au format un marș, având direcția: Aiud, Cheia Vălișorii. Pleșarea din Aiud se face dimineața la ora 8 sub intonația marșului de gornăștii P. P. și sub comanda pe-destră a ofițerilor rez. susamintiți, în frunte cu drapelul centrului P. P. Aiud. La ora 9 sosesc la Măgina unde sunt așteptați de către tinerii P. P. Poiana-Aiudului, sub conducerea Locot. Ion Filimon. Cu toții împreună își iau drumul spre Casova, iar la ora 10 sosesc în Poiana Aiudului, unde în sunetale duloase ale clopotelor dela biserica gr. cat. intră cu toții în biserică.

Preotul local, Păr. Traian M. Ștef a început Sf. Liturghie. Biserica spațioasă din Poiana Aiudului era neînchisă. După terminarea sf. Liturghii se formează o procesiune la monumentul eroilor, unde se oficiază parastas pentru eroii din comună morți pe câmpul de luptă. La sfârșitul serviciului divin, gornăștii subcentrului P. P. Aiud suflă „Rugăciunea“, după care urmează cuvântarea plină de înălțare a căp. rez. Gr. Ursu, evocând memoria celor ce și-au vărsat sângele pentru patrie. La jumătatea vorbirii se păstrează un moment de tăcere în onoarea eroilor neamului. După terminarea cuvântării, lumea se îndreaptă spre biserică unde să încheie sf. slujbă.

În fața bisericii preotul îmbrăcat în odăjdii, având alături pe căp. rez. Gr. Ursu, primesc defilarea tinerilor P. P. —, după care, convoiul tinerilor P. P. își iau drumul spre „Cheia“ Vălișoarei, unde au fost întâmpinați de preotul, învățătorii și alți intelectuali din Vălișoara. La ora 2 se face inscratul. După inscrat, se execută programul. Se țin mai multe vorbiri, în fața tinerilor P. P. precum și a mulțimei de popor adunat din toate comunele de pe valea Aiudului. Vorbeso: Preotul Tr. M. Ștef, Căpit. Ursu, Lt. Chescheș, Lt. I. Filimon, iar de încheiere preotul Vălișoarei păr. Ion Păcurariu.

La ora 5 s'a încheiat programul, iar tinerii P. P. își iau direcția Aiud, sub comanda ofițerilor amintiți, iar lumea îi urmărește cu drag, cum cadencează în sunetul goarmelor și sub falfăitul drapelului.

În Poiana Aiudului face o mică pauză. Po

porul din Poiana îi primește cu aceeași dragoste, în frunte cu păstorul lor sufletește păr. Tr. M. Ștef — în mijlosul satului vorbește preotul local, simbolizând drapelul, după care — drept recunoștință pentru atâta educație sufletească — îi dă onorul apoi și-au luat continuarea marșului spre Aiud. Încheierea serbării zilei eroilor, de către tinerii P. P. S. Centrul Aiud s'a terminat seara la orele 8 prin retragerea cu torte, în oraș.

Acei cari au condus acest marș pot fi asigurați, că poporul de față le păstrează dragostea și recunoștința. P. Văleanu

Din Valea Gălzii

Duminică în 17 Maiu a. e. a fost o adevărată zi de bucurie și înălțare sufletească pentru locuitorii din comuna Intregălzi. În această zi, la școala primară de stat din loc, dñii învățători au ținut o seră culturală cu un program foarte potrivit munților.

Înainte de masă s'a ținut lecție practică la istorie de către dl. Simion Goronea inv. în Necrilești. După aceea au urmat două conferințe pedagogice ținute de dñii inv. N. Andreiu și S. Goronea.

După masă la ora 3 s'au început conferințele pentru popor. Dl. Ioan Pistică a vorbit „Despre secte și combaterea lor”. Această conferință a fost dezvoltată pe larg și mai pe înțelesul localnicilor din partea părintelui Iustina Dulău dela Necrilești, contra sectarilor adventiști cari sunt incubați în comuna Intregălzi.

Locuitorii au rămas foarte mângâiați și mulțumiți auzind cuvintele adevăratei învățători. S'au mai ținut conferințe din partea dlor inv. Gavrilă Marin, președintele școlii și N. Vale.

După slăbirea apei și botez locuitorii s'au dus mângâiați la vetrele lor știind, cum să se poarte cu rădăcinii zilele de azi. — Să dea Dumnezeu ca astfel de lucruri, prin aceste părți să fie cât mai dese.

Inv. Simion Goronea

Din Mura Mare (jud. Mureș)

Locuitorii comunei Mura Mare, care au început nu de mult, un nou lăcaș de închinăciune, azi l-au pus sub acoperiș. Din puținul lor, au contribuit pentru înălțarea acestui frumos gând, cu mai mult sau mai puțin, după puterea fiecăruia: Ciorba Anisa, văduvă, măritată Brici, a cinstit biserica cu 9000 lei, Scribon Petre și Demeter Ion, fruntașii satului, pe lângă nemurătoarele ajutoare, date în folosul bisericii, s'au mai învrednicit să dea și coperișul bisericii de țiglă, în valoare de lei 5000.

Lobonț Ion, a dăruit pentru turnul bisericii, creștinsecul semn „crucea”, în valoare de lei 1700.

Oltean Ion, deasemenea, a dăruit bisericii suma de lei 1000.

Pr. Partenie Grama, are asupra-și toată răspunderea acestei lucrări și lucrează cu răvnă și cu dragoste.

Alături de Sf. Sa, lucrează zi de zi, ca o albină, „Societatea Mariană” a Reuniunii femeilor din com. Mura Mare-Mura Mică, de sub patronajul Doamnei Aurelia Grama și Domnișoarei Viorica Grama, cari săptămânal culeg ofrande frumoase, numai din dragostea, de a vedea sf. lăcaș terminat. Numai Doamna Aurelia Grama, a contribuit, cu suma de lei 3500, pentru coperișul cu tînichia al turnului.

Fapte ca cele de mai sus se laudă de sine și e folositor lucru să fie înregistrate, ca să fie cunoscute de cât mai multă lume,

(c)

Șoimiada dela Aghireș-Cluj

Frumoasele serbări ale tineretului din organizațiile „Astra” — „Șoimii Carpaților”

Serbarea tineretului satelor, țarolat în organizațiile „Astra” — „Șoimii Carpaților”, — pe care am anunțat-o la începutul acestei luni — a avut loc Duminică în 24 Maiu a. e. în comuna Aghireș-Cluj, pe terenul de exerciții al Centrului Premilitar. „Șoimiada” a fost organizată de „Șoimii Carpaților” din comunele: Aghireș, Gârbău, Nadeș și Petrindu, sub conducerea dlui Dr. Traian Denghel, primpretor în Aghireș.

Aspecte

Încă înainte de ora 8 dim. vasta arenă a premilitarilor începe să fie inundată de mulțimea copiilor curioși de această serbare neobișnuită pe aceste locuri. Arena este amenajată anume pentru programul serbării să se poată desfășura cu fastul cuvenit. S'a construit un impozant pavilion, îmbrăcat în verde, încăpător pentru circa 120 persoane, destinat Comitetului Central al Astrei și oaspeților. La intrare în drum s'a ridicat o frumoasă poartă de triumf.

Pe la ora 10, după ieșirea din biserică, lumea a început să curgă grupuri-grupuri, umplând întreg terenul de ambele părți ale pavilionului. Ordinea este ținută de administrație, cu mult tact. Populația satelor, în haine de zărbătoare, între cari se observă și câteva costume naționale, se comportă foarte disciplinat. Mulțimea întrunită se evaluează de către pricepători la circa 3000 oameni. Încă înainte de ora zece își fac intrarea pe teren organizațiile șoimănești, în costume frumoase, în frunte cu comandanții lor. — Organizația din Gârbău vine în frunte cu fanfara proprie.

Șoimiada

Serbarea începe la ora 10 $\frac{1}{2}$ cu Te Deum oficiat de preoții localnici: păr. protopop I. Mihalca și păr. V. Fâșcu.

După serviciul religios, d. Dr. Tr. Denghel, primpretor în Aghireș, președintele organizației „Șoimii Carpaților” din loc, rostește o înalțată cuvântare, arătând însemnătatea acestei serbări și tălmăcind rostul Astrei în educația națională a tineretului și declară deschisă „Șoimiada dela Aghireș”, pe care, în viile aelamații ale asistenței, o dedică președintelui „Astra — Șoimii Carpaților”, dlui prof. univ. Dr. Iuliu Hațieganu.

Încă în cursul cuvântării sosește delegația Comitetului central al Astrei-Cluj, în frunte cu d. asistent Dr. Z. Spârchez, căruia conducătorul Șoimiadei îi dă raport oficial. Oaspeții iau loc în pavilion.

Corul Șoimilor din Aghireș, condus de Dna inv. Gabriela Călugăru, intonează imnul șoimăresc „Trei culori”.

Un frumos imn ocazional cântă corul Șoimilor și al Străjerilor din comuna Petrindu, condus de dl inv. dir. L. Danțu.

Urmează „Trăiască România Mare” — cor, executat de ansamblul satelor patru organizații șoimărești, sub conducerea dnei G. Călugăru. Executarea a reușit peste așteptare, deși corul reunit, format din 160 șoimi și șoimane, n'a făcut vre-o probă înainte.

În partea a II-a a programului s'au executat exerciții de gimnastică în ansamblu, sub conducerea dlui Albin Morariu, măestru de gimnastică delegat dela Centru. Exercițiile s'au executat cu destulă precizie, dând un aspect din cele mai plăcute. Tinerii și tineretele țărani au dovedit că știu să-și însușească mișcărilor grațioase ale gimnasticii suedeze

moderne. Au urmat apoi concursurile atletice de salt în înălțime și în lungime, de aruncare cu globul și de fugă la 100 metri. Era o plăcere să vezi emulația fiilor de țărani, nepriși cu atletismul, făcând eforturi vrednice de toată lauda și reușit să dea rezultate apreciable. Cel mai bun rezultat la salt în înălțime și lungime l-au ajuns șoimii din Gârbău, cari s'au distins și la fuga pe 100 m. Mai bine aruncat cu globul un șoim din comuna Nadeș. Celor mai buni li-s'au distribuit premii în bani și cărți din biblioteca „Astreii”. Regretăm, că nu am reținut numele binevoitorilor. A urmat apoi defilarea de probă. La ora 13 $\frac{1}{2}$ s'au avut repausul de amiază. La răstimp de 1 $\frac{1}{2}$ oră s'au luat masa în câmp, fie din merinda adusă, fie din bufetul aranjat anume din partea organizatorilor.

La ora 3, după ce a început ploia caldă de vară care n-a surprins pe nimeni, s'a avut adunarea, pentru a aștepta sosirea președintelui „Astra-Cluj”, d. prof. Iuliu Hațieganu. Dna a sosit dela Cluj cu automobilul, împreună cu Dna Hațieganu, I. G. Manolescu, comandantul suprem al O. E. T.-Rului, delegat de la Sa Regele cu inspectarea organizațiilor străjerești, între cari se numără și cea a Șoimilor. Au fost întâmpinați de conducătorii Șoimiadei, dl Dr. Tr. Denghel, și conducătorii tribună în uralele mulțimii. Dl asistent Dr. Z. Spârchez, ca cel mai înalt în grad din comandamentul de Șoimi, a dat raportul. Șoimii așezați în coloane de gimnastică, au reușit în fața dlui general Manolescu și a dlui președinte Iuliu Hațieganu, exerciții de ansamblu după care, intrând de pe loc în formație de coloană de marș, au defilat în fața superiorilor în sunetele fanfarei șoimilor din Gârbău, încând apoi la locul de pornire și luând în față formația de coloane de gimnastică.

A urmat apoi la tribună d. prof. Iuliu Hațieganu și într-o cuvântare plină de cel mai nobil avânt și cald entuziasm, aduce omagii Marelui Tribun al Șoimilor și Străjerilor, M. S. Regelui Carol II. Din sutele de piepturi aerești răsună puternice și îndelungate ovății pentru M. Sa Regele. Salută apoi pe dl general Manolescu și-l asigură de întreg dreptămintul Șoimilor. Adresându-se Șoimilor, d. prof. Hațieganu, dă o vorbă în care este chemarea tineretului și datorită lui față de Tron și Patrie. Face apel să se însușească disciplina și să muncească cu răvnă și cu spirit de sacrificiu pentru atingerea scopului acestor organizații, care cuprinde în deviza: „Totul pentru binele țării”. Urale nesfârșite acopere ultimele cuvinte ale președintelui, care e silit să-și scurteze cuvântarea din cauza ploii care amenința să verse din clipă în clipă. — Dl general Manolescu a rostit o scurtă, dar înalțată cuvântare, exprimându-și mulțumirile sale pentru puternica acțiune de regenerare a națiunii prin tineret, exprimându-și nădejdea că aceasta va fi la înălțimea datoriei. Dl președinte I. Hațieganu a predat apoi celei mai frumoase organizații de șoimi din com. Petrindu diplomele, îndemnându-o să-l păstreze cu cinste și demnitate.

Din restul programului nu s'a mai putut executa decât un singur puzet de cor, din cauza că ploia torențială a făcut, spre regretul tuturor, să se împrăștie lumea. Mai erau frumoase puzete de cor organizațiile șoimărești din Gârbău, Petrindu și Aghireș, precum și

dansuri naționale în ansamblu, apoi mieii străjeri din Aghireș, un punct dragut de exerciții de gimnastică și distractive.

Asistența

În foarte numeroase asistențe am remarcat, în afară de notabilitățile amintite mai sus, prezența dlor: Septimiu Popa, insp. gen. Cluj, Protopop V. Cozma din Tapa Mică, pâr. Negoșanu din Nadeș, dna Dr. T. Spârchez din Cluj, d. E. Feneș notat în Turia cu Dza și familia, d. și dna I. Cozma proprietar în Cornești, Dna E. T. Cozma inv. Gârbău, Dna M. Georgescu în Nadeș, dș. E. Eșghiș studentă din Cluj, dș. Laura Pop din Aghireș, Dr. Olteanu, medic Cluj, d. I. Spârchez, îag. Cluj, d. I. Nădăzan inv. Stoboru, d. I. Muntean inv. Ruginoasa, d. I. Abrudan, primar Turco etc. etc. S'a remarcat, în mod special, frumoasa și impozanta delegația a Cereului cultural „Mizierul” din Ticu-Colonia, compuză din aproape 100 țărani și țărane, în splendide costume naționale, sub conducerea dlor C. Saviu, V. Ursu, I. Poenaru, N. Todoran și I. Lăcătuș.

Organizatorii Șoimiei

Comandanții organizațiilor de Șoimii cărora le revine meritul organizării acestei frumoase serbări sunt: Dr. Tr. Dengeh, președ. și V. Călugăru, secretar al org. din Aghireș; pâr. Eugen T. Cozma, președ. și Victor Lupu inv. secretar al org. Gârbău; Laur. Danciu inv. preș. org. Petriadu și M. Georgescu inv. preș. org. Nadeș, Conducătorul fanfarei Șoimilor din Gârbou, I. Gorsea, student în drept. Conducătorul străjerilor din Aghireș: I. Crișan, inv.

Sperăm, că aceasta serbare va servi ca îndeamnă pentru comunele, cari n'au încă organizații de Șoimi, ca să și le înființeze cât mai surtând.

Correspondent

Un corb alb. Citim în „Unirea” că la școala din Iacobeni-Ciuc este un învățător din Vechiul-Regat cu numele Ștefan Stoicescu, care nu numai că nu face confesionalism și nu vrea să-și treacă elevii la ortodoxie, ci cinstește religia unită a elevilor și-i învață ei însuși să cânte sf. liturghie românește, pe 2 voci, așa cum a compus-o pâr. prof. Celestin Cherebeșlu. — Cu adevărat corb alb! Cel mai mulți învățători ortodocși adevăți se străduiesc, în satele unite, să facă necaz cât mai mult preotului unit și să-l sfătuiască pe copii și părinți să-și lase legea și să treacă la legea „strămoșească” pe care au întemelat-o „sfînșii” Fochle și Cerialarile la anul 861 resp. 1044 după nașterea Domnului. Ce bine ar fi să avem cât mai mulți învățători cinstiți ca Ștefan Stoicescu, cari fac cultură și românism, nu confesionalism, ură și zizante în popor!

S'a însurat cu sora sa. O nefericită întâmplare s'a petrecut într'un oraș din Polonia, a cărei poveste începe la izbucnirea revoluției rusești. Atunci se afla în Rusia o familie, tatăl, mama, copilul și o fetiță mică. Copilul era student începător, în străinătate. Tatăl a fost împușcat de bolșevici, mama a murit, iar fetița a fost crescută de doi străini cari nu i-au spus niciodată povestea vieții ei. Ea credea că e fiica lor. Fratele ei a ajuns medic vestit, iar ea a ajuns studentă în acelaș oraș. S'au cunoscut anul trecut și, fără să știe că sunt frați, s'au căsătorit căci se aveau dragi. După un an de căsnicie, în casa lor a venit un tânăr care cunoștea viața amândurora. S'a descoperit prietenie medicului, că e căsătorit cu sora sa. Când s'a încredințat că acest lucru e adevărat, medicul a luat otravă și a murit. Când soția lui a auzit de acest lucru, a înnebunit de durere, și așa s'a terminat o căsnicie care a început tare fericită.

Adunarea național-țărănistă din Capitală

Dumineca trecută s'a ținut la București o mare adunare național-țărănistă, sau după cum li spune ziarul „Universul” o „mare demonstrație de forțe a național-țărăniștilor”. Au luat parte, după cum scriu ziarele, atâta lume încât cinci ceasuri au defilat mereu prin fața frunțașilor partidului.

În fruntea organizațiilor se aflau placarde, pe cari erau scrise dorințele membrilor. După marele ziar „Universul”, cele mai multe placarde purtau inscripția: „Trăiască Iuliu Maniu”.

D. Ion Mihalache, președintele partidului, și-a început astfel cuvântarea:

„În coloanele de țărani, pornind din Piața Victoriei spre Arenele Romane, mi-se părea că văd vechile legiuni romane reînviată, străbătând străzile Capitalei României Mari ca să amintească lumii și cu acest prilej, că a noastră este, a Românilor, a tuturor Românilor, de pretutindeni și pentru totdeauna.

Iar pe estrada unde primeam defilarea, mi-se părea că se înșiră alături de noi camarazii din război ieșiți din morminte să privească și ei cum trec sub steaguri și trâmbițe cei hotărâți să le implinească visul lor din urmă: „Dreptate nouă în țară nouă”!

Tineri și bătrâni, femei și bărbați, a noastră este țara!

Ce voim?

În Țară Nouă — țăran nou: numai așa se va simți acasă stăpân. Și numai așa Statul se va simți și el înalt și întărit pentru veci.

Țăran nou, înseamnă spirit nou și trup nou.

Stăpân pe munca lui și pe produsele muncii lui cu prețuri potrivite, după cum și el plătește pentru sculele din fabrici și pentru dăjdiile publice”.

D. Mihalache și-a terminat astfel lunga cuvântare:

„În vara aceasta vom organiza în special gărzile țărănești. Vom face dovada că celor cu minte vom ști să le opunem minte, celor cu pumnul, pumnul.

Gărzile țărănești vor fi recrutate din cei mai activi, mai curagioși, mai gata de jertfă.

Ele vor îndeplini și un rol social, ajutând la nevoile obștești pe invalizi, pe văduve, și familiile celor căzuți pentru țară și partid.

Dee Domnul minte întreagă la bătrâni și înțelegere ascuțită la cei tineri, ca să priceapă că România Nouă nu poate fi rodul pumnului și al neștiinței, ci rodul luminei și al muncii; că rolul tineretului cărturar este în mijlocul satelor spre ridicarea sufletească și trupească a părinților — nu alături de aventurieri și vântură-țară, împotriva fraților și părinților.

Țara așteaptă fapte, fapte de zidire.

Fapte și de arme, de va fi nevoie întru apărarea zidirii celei noi, împotriva celor trimiși de duhuri rele”.

Evreii n'au loc nici în țara lor

Sunt patruzeci de zile de când turburările în Palestina nu mai conținesc. Se produc numeroase încăerări cari nu arareori se termină cu mulți răniți, uneori chiar cu morți.

Nemulțumirea a plecat din rândurile Arabilor, de cari sunt mulți așezați în pământul din dreapta și din stânga Iordanului. Ei nu privesc cu ochi buni pe Evreii cari sosesc din alte țări ca să sporească numărul celor din Palestina.

Nu-i privesc bine nici chiar pe Evreii localnici, cărora, după știrile mai noi, le-au aprins sămănăturile din câmp și o mare magazie de lemne dintr'un oraș.

Englezii, stăpânii Palestinei, se trudesesc să țină rânduiala. Au la îndemână 7 mii de soldați și aproape trei mii de polițiști. Cu toate acestea cuvântul lor nu e prea ascultat. Arabii nu vor să se supună, cerând să se oprească îndată intrarea în Palestina a Evreilor din altă țară.

Din aceste întâmplări se pot desprinde anumite semne cari sunt în legătură cu soarta anumitor popoare. Evreii, rătăcind din țară în țară, ca cel din poveste, au ajuns să nu mai fie primiți nici în țara lor. Iar puterea Englezilor, a căror împărăție e cea mai întinsă din lume, începe parcă să scadă. Neascultare în Egipt, altă lovitură în Abisinia și acum în Palestina. Începe să se destrame ceva. Poate, încep să se plătească anumite greșeli, făcute de aceste două popoare în vremuri mai îndepărtate ori mai apropiate, căci după fiecare faptă vine răsplată.

Doi rași abisinieni vor trece prin România

Se știe că odată cu Negusul au părăsit Abisinia peste o sută de persoane cari i-au rămas credincioase. Între aceștia sunt și vreo câțiva rași (prinți abisinieni) cari în timpul războiului au luptat îndărjit împotriva italienilor.

Doi dintre acești rași, stabiliți și ei în Palestina, s'au urit, se vede, fără stăpân și au hotărât să plece în urma lui, căci, după cum se știe, el se află acum la Londra. Drumul lor însă trece prin țara noastră. De aceea ei au cerut autorităților românești să le dea cale slobodă peste pământul nostru.

Rașii abisinieni vor sosi la Constanța, cu vaporul, în decursul acestei luni, nu se știe însă în ce zi. Pornesc adevărat și ei prin lume, rătăcind ca frații lor Evreii, căci aceste două popoare sunt înrudite.

Organizarea tineretului

Războiul cel mare a avut multe urmări rele în toate țările. Bărbații întorși de pe toate câmpurile de luptă s'au înapoiat la vetre cu idei, cu gânduri și simțiri pe cari nu le-au avut când au plecat de acasă. Multe idei primejdioase și pentru ei și familiile lor, și pentru țară.

Deși au trăit patru ani în fața morții, mereu sub poruncă și sub ascultare, întorși acasă s'au arătat mulți hotărâți să nu mai asculte de nime. Unii s'au obișnuit fără lucru, și au ajuns niște leneși. Alții s'au făcut beutori. Cei mai mulți se uitau cu dispreț la alții, spunând că aceia nu plătesc o ceapă degerată, fiindcă n'au fost la războiu. Mulți s'au îndesat mereu înainte, la locurile de conducere, ori se pricepeau ori ba. În multe țări au pricinuit adevărate răscoale de războiu între frați.

Conducătorii țărilor biruitoare și-au zis: cu astfel de oameni nu putem păstra ce am câștigat în războiu. Iar conducătorii țărilor ieșite înfrânte din bătaie au spus: cu astfel de oameni nu ne mai putem redobândi ce am pierdut.

Și atunci, și unii și alții, și-au întors toată grija lor către tineretul ce se ridică. Și-au zis:

»Pe acesta trebuie să-l creștem în idei și credințe sănătoase, pentru că altfel ne prăpădim. Trebuie să-i învățăm pe tineri să fie un popor, nu o ceată de oameni fără credință și fără voință. Va trebui să le întărim și trupul și sufletul.»

Și așa în toate țările s'a început a se organiza tinerimea. S'a căutat forma cea mai plăcută, mai atrăgătoare pentru tinerime: aceea a deprinderilor și organizării care seamănă cu cea din armată. Și cu jocuri de gimnastică, pe care le iubeste tineretul.

În chipul acesta s'au organizat în Ardeal, din partea »Astrei« »Șoimii Carpaților«, iar acum în urmă se organizează de către Fundațiile Regale *Străjerii* pe țara întreagă. Tot așa este și organizația »Arcașilor« în Bucovina, apoi o altă organizație pe țara întreagă.

Tineretul care intră în aceste organizații, trebuie să țină anumite porunci și reguli, să se supună fără cârtire comandanților. Ei se leagă să-și țină trupul și sufletul sănătos, să fie cinstiți, dreți, buni camarazi, cinstitori și ascultători de Dumnezeu și poruncile lui, ca și de legile țării, credincioși și cinstitori ai României și ai Regelui său.

Și, sub ochii noștri, încep să crească rânduri de tineri cari nu mai seamănă cu părinții lor. Sunt mai deștepți, mai disciplinați, mai cinstitori ai autorității, mai dreți, mai gata de jertfă.

De aceea, ori unde părinții sunt îndemnați să-și lase pe copiii lor în aceste organizații tinerești, ei să asculte. Pentru că le fac fiilor lor cel mai mare bine.

Nu în toate ținuturile românești au înțeles încă părinții și copiii ce pot câștiga din aceste organizații și n'au intrat în ele. Atunci țara a venit cu o lege care a înființat premilităria, în care trebuie, din poruncă, să intre în disciplină și instrucție bună pentru trup și suflet, toți tinerii dintre 16—20 ani.

Oamenii trebuie să înțeleagă și să se supună în rândul cel dintâi pentru binele lor. Și pentru binele Patriei.

Plătiți-vă datoriile la foale. Cu luna în care am intrat, se încheie prima jumătate a anului. Fiecare cetitor e dator să se gândească acum în deosebi dacă și-a făcut sau nu datoriile față de foale. Abonamentul trebuie plătit pe înainte; cei cari nu l-au plătit încă pe întreg anul sunt rugați să o facă acum. Iar celor cari s'ar întâmpla să mai aibă de plătit și pe anul trecut, le amintim că vom lua împotriva lor aceeași măsură pe care am luat-o față de alți neplatnici la începutul anului: le vom opri foaia și îi vom da pe mâna avocatului.

Prea Fericitul Părinte Papa Pius a împlinit 79 de ani. După cum e tipărit în șematismul dela Blaj, *Prea Fericitul Părinte Papa Pius*, s'a născut la 31 Maiu 1857. În ultima zi a lunii trecute a împlinit adecă 79 de ani. Cetim într'o gazetă străină că la sf. slujbă slujită în ziua amintită, au fost de față peste zece mii de pelerini sosiți din 22 de țări. Capulul Bisericii din care facem parte, reprezentantului Mântuitorului pe pământ, îl adresăm și noi: »Intru mulți ani *Prea Fericite Părinte!*«

Măria Sa Voevodul Mihail în Ardeal. Săptămâna trecută *Măria Sa Voevodul Mihail* a fost la Șelimbăr și în alte sate din jurul Sibielului. Alteța Sa e în călătoriile de studii. Profesorii cari îl însoțesc îl explică adecă la fața locului faptele petrecute în locurile pe unde trece, în trecutul neamului. În comunele prin cari a trecut, Alteța Sa a fost întâmpinată de popor, îmbrăcat în haină de sărbătoare. În unele comune s'a întins horă mare, la care Voevodul Mihail a jucat alături de fiicării și fetele din sat.

Ne părăsește un Oaspe înalt. Aflăm că *Exceleța Sa Mgr. Valerio Valeri*, nunțiu apostolic la București, a fost numit în același callitate în capitala Franței. Ceeace înseamnă că nu peste multă vreme acest Părinte care ne-a cunoscut și care ne-a înțeles, simțindu-se bine între noi, ne va părăsi. Blăjenii, în chip deosebit, îi poartă o frumoasă amintire de acum doi ani, când a petrecut aproape două zile între zidurile școlilor biăjene. În fața bătrânului castel mitropolitau, a fost întâmpinat atunci de fostul Păstor al bisericii unite, de fericită amintire vlădica Vasile Suciu. Acum, în primele zile după numire, aflăm că *Exceleța Sa* a spus că înainte de plecare, biserica unită își va avea Păstorul său. Cu părere de rău pentru despărțire, suntem totuși fericiți că vom avea pe cineva care să se gândească la noi în chip deosebit, tocmai acolo în capitala Franței: Pe *Exceleța Sa Mgr. Valerio Valeri*, fost nunțiu apostolic la București, acum numit la Paris, unde îl dorim să păstorească în deplină sănătate, îndrăznilnd totodată să-i transmitem sincere felicitări pentru demnitatea în care a ajuns.

Un automobil a căzut în Dunăre. Scrie o gazetă din Budapesta, că în săptămâna trecută, dimineața spre revărsatul zilei, un automobil se îndrepta cu luțeață mare spre un pod de peste Dunăre. În dreptul podului, automobilul, care mergea cu luțeață prea mare, n'a putut opri și s'a lovit puternic de bară pe care a rupt-o. De pe înălțimea podului

automobilul s'a prăbușit în Dunăre. Apa acolo fiind foarte adâncă, automobilul, împreună cu cei patru călători cari se aflau în el, n'a mai putut fi găsit.

Mușcați de câne turbat. Un câne turbat a mușcat săptămâna trecută pe străzile Lugojului cinci trecători. Toți au fost trimiși îndată la spital la Cluj și la București, pentru ca germenul turbării să nu intre și în sângele lor.

S'a căsătorit la vârsta de 100 de ani. A venit din Serbia, pe drumul aerului, o știre care pare de necrezut. Dar dacă totuși va fi adevărată, atunci e dovadă că persoane de care scriem a ajuns cu totul în mîntea copiilor. E vorba de un țaran din Agrica (Bosnia) care s'a însurat cu o fată de 17 ani tocmai în ziua când el a împlinit 100 de ani. Gânduri de însurătoare, la vârsta aceea, nu-i prea fac cinste.

A născut șapte gemeni. Cetim într'o gazetă străină că o femeie dintr'o insulă din Oceanul Pacific a născut șapte gemeni. Toți șapte au murit îndată după naștere. — Înainte cu câteva luni o femeie din Canada a născut cinci gemeni și toți cinci trăesc.

Intr'un foc au ars 40 de case. În comuna Căndești Jud. Rădăuți s'a aprins gara unui sătean. Un vânt ce sufla dinspre miazănoapte a mănăat focul spre locuințele vecinilor. Au ars 40 gospodării, cuprinse în vârtejul fiicării. Comuna n'avea pompă de stins focul, din care pricină au rămas pe drumuri, fără adăpost, fără hrană, fără îmbrăcăminte, 200 de persoane, oameni bătrâni, tineri și copii.

Pustiriile unui cutremur. Un oraș din America de sud, numit Las Charrae a fost nimic de tot de un cutremur cumplit. O parte din locitorii orașului au fost îngropați sub dărâmatul. Cei cari au scăpat au fugit, înnebuniți de groază, pe dealurile din vecinătatea orașului. Un nou cutremur l'a alungat și de acolo, căci mâna Domnului, când te cantă să te facerze, să te pedepsească sau să te dărulască, unde nu te găsește?

Furtuni puternice. Spre sfârșitul săptămânii trecute a plouat mult și pe la noi. Aflăm însă că în alte țări ploaia a fost însoțită de furtuni cumplitte cari au pricinuit multe pagube. Astfel în Polonia se știe despre 15 morți, trăsniți sau duși de puhoiul apelor. Un trăsnet a căzut asupra unui pod de plăt, omorînd o țarancă ce tocmai trecea. Sub pod erau adăpostii de furtună 40 de muncitori. Trei dintre ei au fost omorîți iar ceilalți au fost răniți.

Copiii să nu se joace cu arma. Un copil de 13 ani, din Plocești, se juca în curtea casei cu un revolver al tatălui său. A apăsat pe trăgaciul și fiindcă revolverul era încărcat, glonteile a rânit greu pe un bătrân care tocmai trecea pe stradă. Bătrânul a fost dus la spital, dar sunt puține nădejdi că va scăpa cu viață. Părinții copilului vor trebui să răspundă pentru că n'au îngrijit de copil lăsându-l să-și facă de cap.

Un aeroplan s'a prăbușit peste o casă de nebuni. Un aeroplan german s'a prăbușit din sbor peste acoperișul unei case de nebuni din Hamburg. De pe acoperiș a căzut în sala de mâncare unde, nu se găseau decât vreo cinci nebuni cari pregăteau masa. Doi dintre ei au fost omorîți, împreună cu conducătorii aeroplanului, iar trei au fost greu răniți. Cei alții nebuni s'au speriat cumplit când au auzit șgomotul produs de căderea

mașinei aburătoare. Unii în schimb s'au bucurat și, spune știrea, că după ce au trecut primele clipe de spalmă, nebunii s'au veselit mult văzând „balaurul” ce sta neputincios în casa lor.

Sdrobită sub greutatea unui copac. Locuitorul Roman Negru din Mogoș (jud. Alba) tăia lemne într-o pădure învecinată. În jurul lui se afla soția sa Valeria și copilul Victor. Un copac s'a prăbușit zdrobind sub greutatea lui pe femeia săteanului. Copilul încă a fost atins. El a scăpat cu viață dar cu un picior rupt.

S'au înecat 31 de copii. Fiind sfârșitul anului școlar, un grup de 31 de copii din Cehoslovacia au plecat la excursie, însoșiți de învățătorii lor. În drum au trecut, în grupuri, peste un râu cu pod plutitor. Când au ajuns la mijlocul râului, podul, care era cam vechiu, s'a rupt și căruța în care erau copiii a pornit pe râu în jos. S'au înecat 31 de copii. A fost mare jale în întreaga țară de pierderea celor 31 de tinere viațări.

Două degete, o sută de mii Lei. Peste lucrătorul brutar Arghir Amittis (grec) din Brăila a dat anul trecut o nenorocire. O mașină i-a retezat două degete dela mână dreaptă. Muncitorul a dat în judecată pe stăpân, cerând o despăgubire de o jumătate milion Lei. Procesul s'a judecat zilele trecute. Judecătorul a poruncit stăpânului să plătească muncitorului o sută de mii Lei. Atât stăpânul cât și muncitorul a făcut apel.

Grindină de mărimea oului. Spre sfârșitul săptămânii trecute s'a abătut o ploaie puternică asupra comunelor Gălgău, Fodora, Zalha, Ceaca, Valea Hranel și împrejurimi, din jud. Someș. A căzut și grindină, 25 de milioane într'una, de mărimea ouălor de găină, acoperind pământul cu un strat gros de 30 centimetri. Spune o știre primită din părțile acele că și a doua zi s'au văzut petece de pământ acoperite de grindină, în locurile umbroase. Recolta a fost nimicită, în unele locuri, mai ales în Zalha, în întregime. De asemenea multe acoperișuri de case, șuri și grajduri.

Pentru Românii uniți din America

Am publicat de câteva ori anumite știri de laudă despre preoții Ioan Vuc din Aurora și Viștor Vamoșiu din Canton Ohio. Cele publicate de noi au fost simple corespondențe trimise de către un credincios sau altul din America.

După ce pe urmă ne-am convins că, atât p. Ioan Vuc din Aurora, cât și p. Viștor Vamoșiu din Canton Ohio, sunt certificați cu autoritățile bisericești din America și de aceea, dela Blaj, regretăm cele publicate și pe viitor vom fi mai prevăzători, cerând mai întâi informații dela Preaveneratul Ordinariat Arhiepiscopesc dela Blaj despre preoții din America.

Dar, chiar dacă cele publicate n'ar acoperi pe deplin adevărul, faptul că le-am publicat arată că gazeta noastră este o tribună liberă, de pe care poate vorbi și o partidă și alta, numai răutăcioase să nu fie și să nu atace persoane.

Românii noștri uniți cu Roma din America să bage bine de seamă, cui se supun, și să țină veșnic neștirbită legătura cu Mitropolia dela Blaj, care este mama lor cea mai bună și care ține seamă, cu multă și mare dragoste, de binele lor sufletec.

Lemne de leac

Prunul. Cel mai cunoscut pom de prin grădini. E bun și de leac. Zeama de prune, călduță amestecată cu miere de albine și cu flori de rută, face să însoeteze frigurile. Cleiul de prun, fiert în oțet de vin, vindecă bubele dulci. Frunzele de prun, fierte în vin, vindecă boalele de gingii și sunt bune și pentru clătutul gurii.

Cireșul. Cireșele sunt minunate curățitoare de stomac.

Vișinul. E adus din Asia. Crește sălbatic prin păduri. Are fructele negre. Se cultivă și prin grădini, având diferite soiuri.

Fructele negre ale vișinului curăță sângele și stomacul. Zeama de vișine negre e bună la durerile de piept. Cleiul de vișin, fiert în vin vindecă răgușeala. Se întrebuințează și pentru leuirea pietricelelor la fiere.

Persecul. E cultivat pentru fructele lui dulci și gustoase. Acestea fructe se folosesc și la dureri de gât. Se culeg la începutul lunii Septemvrie. Se zdrobesc dimpreună cu sămăburii din ele și se țin o zi și o noapte într'o oală. Pe urmă se stoarce zeama și se pune în ea miere de stup. Într'un litru de zeamă e de ajuns o jumătate pahărel de miere. Aceasta zeamă se poate ținea și vreme de un an și se poate folosi la durerile de gât.

Gutuțul. Toate frunzele și florile de măr, au însușirea de a întări stomacul. Celea de gutuț însă numai atunci întăresc stomacul, dacă zeama pregătită cu ele, e beută pe flămând.

Gutuțele fripte, mâncate pe sătul, ușurează stomacul și ajută ieșirea afară. Semințele de gutuțe, înmuiate în apă de trandafir și legate pe rănilor pricinuite de arsuri, le vindecă.

Moșmonul. Se cultivă mai cu seamă prin vii. Fructele sunt ca și pierele mici. Au gust acru.

Moșmoanele uscate, amestecate cu mac și fierte în apă sunt un minunat leac în contra galbinării.

Nucul. E cunoscut de toată lumea. Frunzele sunt bune de leac. Nucile sunt gustoase și oleioase. Lemnul e bun de lucru.

Miezul de nucă, zdrobit cu mlere de stup și rută, pus pe pieptul bolnav, alină durerile. Pe umflăturile pricinuite de lovituri și bătăi, e bine să se pună miez de nucă strobil cu ceapă și cu miere de stup.

Rănilor învechite, se curăță dacă se spală cu zeamă de frunze de nuc.

Alunul. Se găsește pe marginea pădurilor. Miezul alunelor, fript sau zdrobit și pus într'un pahar cu vin, dă o beătură minunată, care se poate folosi la răceală și răgușeală. Trebuie să se bea, câte un pahărel, dimineața. Alunele fripte sau zdrobite, trebuie și-

nute în vin cel puțin 3—4 zile înainte de folosire.

Frăgarul sau Dudul. Are fructele albe, galbene, roșii sau negre. Fructele de frăgar, bine coapte, ajută la ieșirea afară. Zeama stoarsă din fructele coapte, fiartă și amestecată cu miere de albine, e foarte bună pentru leuirea durerilor de gât.

Frunzele de frăgar, fierte în oțet sunt bune pentru vindecarea rănilor pricinuite de arsuri. Frunzele și rădăcinile de frăgar, fierte în vin, alină durerile de măsele.

Porumbelul. Crește peste tot locul: pe marginea pădurilor, pe lângă drumuri, pe risipiturile dealurilor.

Marmelada de porumbele vindecă diareea. Fiertura de flori de porumbel, vindecă junghiurile.

Vinul în care s'au ținut 3—4 zile flori de porumbel, e o beătură foarte bună la durerile de stomac. Se bea câte un pahărel, dimineața pe nemâncate.

Ion Popu-Câmpeanu

Prețul mărfurilor

Toată lumea se plânge că mărfurile de care avem nevoie sunt prea scumpe, față de produsele agriculturii. Și de fapt așa este. Începând cu uneltile agricole, fără de care nu se poate face lucrarea pământului, și până la ultimul articol de marfă, au un preț cu mult mai mare, decât oricare marfă pe care o pune în vânzare agricultorul, decât țărănul.

Această deosebire de prețuri însă trebuie corectată, pentru a vedea cauza ei. Toate produsele puse în vânzare de marile fabrici, cari își procură materia primă tot dela producători, nu se mulțumesc însă cu beneficii sau câștiguri mici, ci caută pe toate căile să aibă câștiguri cât mai mari.

De fapt, acești producători de mărfuri de fabrică, având capitaluri mari puse în fabricarea mărfurilor, nemulțumindu-se cu câștiguri mici, mai bine țin mărfurile în magazine, până când prețul lor se va mări, decât să le pună în vânzare cu prețuri mai mici. Lucrul ce se poate constata la orice fabrică mare, lucru ce se petrece de altfel pe întreaga suprafața pământului.

Ual din aceste cazuri s'a petrecut la noi în țară. La Constanța o firmă cu numele „Manicatide” a depozitat în magazinele vămii, o cantitate foarte mare de portocale aduse din Palestina. Cum prețul acestor portocale la noi în țară era mic, firma importătoare le-a păstrat în vama din Constanța, în speranța unui preț mai mare. Dar cantitatea de 9000 lăzi, adică 1 milion 800 mii portocale, era foarte mare. Nevândându-se portocalele au început a se strica. Atunci firma „Manicatide” a început a face alegerea lor. Din cele 9000 de lăzi, deabia au fost găsite nestricate 2000 lăzi, iar restul de 7000 au fost aruncate în mare.

Întă desi că mărfurile aduse de marile firme nu sunt puse în vânzare pe orice preț, chiar cu riscul unei mari pierderi. Dar, în afară de acest caz, în viața comercială, mai întâlnim așa numitele „Trusturi” sau „Carteluri” cari nu sunt altceva, decât niște înțelegeri, cari au de scop, ca atât fabricarea cât și vânzarea mărfurilor fabricate de toți fabricanții cari fac parte din trust sau cartel, să fie vândute, în orice parte a țării, de toți, pe același preț. De aceea întâlnim prețul cutărei mărfuri același, deoarece toți respectă înțelegerea, contractul la care s'au obligat, având același scop: câștiguri mari. Aceste trusturi sau

carteluri există în toate țările, având în mână lor aproape toate mărfurile de care avem nevoie. Ele distează prețurile mărfurilor pe toate piețele.

Numai desființarea lor ar putea aduce micșorarea prețurilor. Prețuri în cari stă asens câștigul mare — al fabricelor cu capital străin și foarte puține fabrici cari au capital românesc, astfel că marile câștiguri trec, aproape toate, în mâna străinilor.

Scăparea noastră de această mare nenorocire ar putea veni numai din partea statului, desființând toate trusturile și cartelurile cari se află și la noi în țară.

Olimplu I. Barna

Febra de lapte, la animale

Febra vitulară, mai numită *febra de lapte*, este o boală foarte gravă care se ivește mai des la vaci și la bivolițe și mult mai rar la oaie și capră. Această boală se observă mai cu seamă la vacile bune de lapte și bine îngrijite, între 6—11 ani, adică după a treia fătare.

Până astăzi încă nu se cunoaște adevărata cauză care produce această boală. Se crede că febra de lapte se datorează micșorării sărurilor de calciu (var) din sânge. Într'adevăr în sângele unei vaci sănătoase se găsește 9—11 miligrame de calciu la 100 de centimetri cubi, pe câtă vreme la vaca bolnavă de febră vitulară nu se găsește decât 5 miligrame de calciu. O parte de calciu din sânge servește la formarea și întărirea oaselor vițelului, iar altă parte este dată afară prin lapte.

Semnele bolii. Această boală apare cel mai adeseori după 24 sau 48 de ore dela fătare. De unde vaca până aci era veselă, mănca bine și se îngrijea de vițel, deodată, ca din senin, începe să se mai ocupe de vițel, nu se mai ține pe picioare, se elatină, i se slăbesc puterile și cade jos, gemând și tremurând din tot corpul. Temperatura corpului începe să scadă, dela 38,5° ajunge la 35° și chiar 32°. Botul, pielea, urechile, coarnele li sunt răci. Tot timpul vaca stă oulcată pe pântec sau pe coastă, cu capul și gâtul îndoit, cu nasul în așternut, cu limba scoasă și cu respirația sforăitoare. Nu mai simte înțepăturile și geme tot timpul. Din gură i se scurg bale. În tot acest timp animalul nu se mai urinează, adesea oprirea urinei putând da loc la ruperea bășicii.

În general boala durează 4—5 ore și cel mai adesea animalul moare, dacă nu este tratat de medic dela început. Cu cât temperatura corpului este mai scăzută, cu atât vine moartea mai repede.

Mijloacele de prevenire a bolii.

Pentru a preîntâmpina această boală, fiecare crescător de animale, este dator să țină seamă de următoarele sfaturi:

a) Vacile pline sau borțoase se vor ține în grajduri cât se poate de curate; vor fi periate și țeslate cu mai multă îngrijire decât celelalte animale. Înainte de fătare nu vor mai fi puse la nici un fel de muncă.

b) Nu li se vor da apă rece, nici nu se vor trimite la pășune, decât numai după ce s'a ridicat roua. Alimentele vor fi din cele mai bune și nu în can-

titate prea mare, fiindcă altfel vor produce umflarea intestinelor și vor împiedeca creșterea vițelului. Este bine ca în ultimele două luni înainte de fătare să se pună în mâncarea vacii câte 30—40 gr. de praf de orotă pe zi, căci aceasta servește la întărirea scheletului (oaselor) vițelului. Fânul mușegăit va fi cu desăvârșire înlăturat din alimentația vitelor, fiindcă produce avort (lăpădare).

c) După fătare vaca va trebui să odihnească pe un pat de paie curat, se va freca bine cu șomoiage de paie pe tot corpul și apoi i se va da se bea un ceai cald de floare de fân, sau apă caldă cu făină de orz, porumb sau zeamă de ovăș. Mulgerea se va face cu mare grijă, de 3 sau 4 ori pe zi. Vițelul poate fi lăsat să sugă după voie. Coraștră mulsă poate fi dată vacii ca s'o bea. Primele 2 zile după fătare rația (porția) obișnuită a vacii se va reduce la jumătate, apoi se mărește pe rând, dându-i-se alimente bune, care să-i mărească cantitatea de lapte.

Tratamentul. Când la una din vacile noastre observăm semnele pe care le-am descris mai înainte, trebuie să-i venim repede în ajutor, chemând în grabă medicul veterinar, căci numai el este în măsură să vindece această boală.

În primul rând se va mulge tot laptele din uger, apoi se va insufla aer în fiecare sfârc al țâței, cu un aparat de suflerie, sau cu o pompă de bicicletă, până ce tot ugerul se va umfla ca o tobă. În timpul insuflării se va face masajul ugerului, pentru ca aerul să se răspândească cât mai bine în tot ugerul. După umflare, pentru ca aerul să nu iasă afară, se leagă fiecare țâță aproape de uger, cu un fir rotund de cauciuc sau cu un șiret. Se lasă apoi vaca liniștită și numai după 2—3 ore se desfac șireturile.

În majoritatea cazurilor, vaca bolnavă, se vindecă repede după umflarea ugerului cu aer. Trebuie să avem grijă ca atât pompa, cât și țeava, care se vâra în țâță, să fie cât se poate de curată, căci altfel ugerul se îmbolnăvește de manită.

Nu se va mulge vaca decât după 24 de ore dela insuflarea de aer.

Pentru vindecarea febrei vitulare mai pot fi întrebuințate injecțiile în vene cu un amestec de clorură de calciu 27 gr. clorură de magneziu 8 gr. și apă distilată 150 gr.

Însă medicamentul care a dat cele mai bune rezultate este gluconatul de calciu, care se întrebuințează ca injecții în sânge, câte 10 centigrame pentru 1 kg. de greutate vie. La o vacă de 300 de kg. se va injecta 30 gr. de gluconat de calciu. Vindecarea se observă imediat după injecție, chiar după 10 minute vaca se scoală.

La oaie și capră se injectează 15 gr. de gluconat de calciu.

Carnea provenită dela o vacă bolnavă de febră vitulară se poate da în consumație publică, numai după ce a fost examinată de medicul veterinar.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

Cărți nouă

„Pier Giorgio Frassati“ de păr. I. Suciu. Biblioteca „Tinerimii Nouă“, Seria B, Nr. 13, format 20/13 cm., 166 pagini, cu 12 fotografii, pe hârtie velină, Blaj 1936, Tipografia Seminarului Teologic gr. cat., preț 30 Lei.

O carte pe care ar trebui s'o citească toți tinerii cari fac școală. O vor înțelege atât liceenii dela partea literară cât și cei dela partea științifică, cei dela școlile comerciale superioare, cei dela academiile și universități. Toți aceștia dacă n'au cu ce o cumpăra să li-o cumpere părinții, pentru că ei trebuie să cunoască viața aceluia tânăr care a murit în faimă de sfânt înainte cu 11 ani și pe care l-a cunoscut și păr. I. Suciu.

E atât de bine scrisă cartea aceasta, e atât de folositoare pentru tineri, încât toți părinții ar trebui să o cumpere și să o cinstescă fiilor aceluia cari învață carte și cari sunt aruncați de valurile acestei vieți în toate părțile, cari vor vedea din această carte, cum poartă mânia credincios și cucernic un tânăr, chiar dacă este inginer și fiul senatorului Frassati, fost ambasador al Italiei la Berlin și proprietarul celui mai răspândit ziar din Italia.

Citiți cartea aceasta și vă veți convinge, ce bună e!

Vieța și novena sf. Tereza de Pruncul Isus, compusă după diferite izvoare de Pr. A. 1936. Editura Părinților Basiliani, Tipografia „Sf. Vasile“ Bixad. Preț 8 Lei, pagini 60, format 9/13 cm.

Prietinilor sf. Tereza de Pruncul Isus nu trebuie să le recomandăm această cârtică. Ei vor cumpăra-o cu siguranță, cu multă plăcere.

Arătăm aici pentru ceice nu cunosc încă această mare sfântă, conținutul celei mai noi cârticele scrisă în cinstea ei. După o scurtă prefață urmează novena cea mică, apoi novena cea mare, rugăciunea în cinstea sfintei Tereza. Apoi două rugăciuni pe cari le rostea st. Tereza, câteva deprinderi sufletești în timpul novenei și pe urmă două cântări puse pe note.

Nădejdea noastră este că această cârtică va trece ca pâinea cea bună.

Poșta gazetei

V. B. S. Articoli neiscăliți nu putem publica. De aceea articolul D. Tale „Viața Creștină“ l-am aruncat la coș.

Publicațiune. Se aduce la cunoștința generală că în ziua de Marți 9 Iunie 1936 ora 11, Direcțiunea Mișcării Serviciul M. 5, va ține o licitație publică în sediul Inspecțiunii de Mișcare Brașov str. Alexandru Vaida Voivod No. 1, pentru *concesionarea buștelui de stația Dicioșanmărin*. Condițiunile de licitație sunt publicate în Foaia Licitațiilor Cfr. Informațiuni detaliate în sediul Inspecțiunii de Mișcare Brașov Biroul M. 5.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 200—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin această publicație, că în baza deciziei No. G. 1549—1936 a judecătorei mixte Dumbrăveni în favoarea reclamantei firme „Albina“ filială Mediaș prin avocatul Dr. Dionisie Roman — braș., pentru încasarea creanței de 4430 Lei — braș. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Iunie 1936 orele 3 p. m. la fața locului Alma la dom. urmăritului de sub nr. c. No. 196 unde se vor vinde prin licitație publică două vaci, 2 care în valoare de 15.700 Lei.

În caz de nevoie și sub preț de estimare Dumbrăveni, la 12 Maiu 1936.

(413) 1—1

FLEFLEA, șef-portărilor